



Ίστορικά - Έθνικά

■ Για μία σύγκριση με τὰ σύγχρονα δεδομένα

Ἡ Σημαία τοῦ Θρυλικοῦ Ροῦπελ*

«... κατέχω ξένην ιδιοκτησίαν»

Τὸ Ἐθνικὸ Ἱστορικὸ Μουσεῖο, πὸν στεγάζεται στὸ Μέγαρο τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας, φιλοξενεῖ στὶς πολύτιμες συλλογές του, ἓνα μοναδικὸ κειμήλιο-ντοκουμέντο ἀπὸ τὸ θρυλικὸ Ροῦπελ.

Τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία, πὸν κατέβασε ὡς λάφυρο καὶ πῆρε μαζί του ὁ Γερμανὸς στρατιώτης Φρίτς Κόππ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος στὴν ἐπίθεση κατὰ τοῦ ὄχυροῦ, τὸ διάστημα 6-10/4/1941.

Ὅπως περιγράφει ὁ ἴδιος σὲ ἐπιστολὴ του πρὸς τὴν Βασίλισσα Φρειδερίκη, στὶς 18/4/1955, κατέβασε τὴν Σημαία ἀπὸ ἰστὸ τοῦ ὄχυροῦ Προφήτες, τοῦ συγκροτήματος Ροῦπελ καὶ στὴν συνέχεια τὴν πῆρε μαζί του, ἔχοντάς τὴν στὶς ἀποσκευές του ἀκόμη καὶ στὶς ἐπιχειρήσεις πὸν συμμετεῖχε στὴν Ρωσία, ὅπου καὶ τραυματίστηκε.

«Δὲν γνωρίζω ἂν αὐτὴ (ἡ Σημαία) ἔχει ἀξίαν ἢ ποίας σημασίας εἶναι.

Δὲν ἤθελα ὅμως νὰ τύχει κακῆς μεταχειρίσεως, τὴν ἐπῆρα καὶ τὴν ἔκρυσα εἰς τὰ πράγματά μου.

Ἐπὶ πολὺ διάστημα, καὶ μάλιστα ἐνὸς σημείου μέσα εἰς τὴν Ρωσίαν, μὲ ἠκολούθησε.

Μετὰ τὸν τραυματισμὸ μου, εὔρέθη εἰς τὸ νοσοκομεῖο κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό μου»,

ἀναφέρει ὁ Κόππ στὴν ἐπιστολὴ του, πὸν συνόδευε τὴν μισοκομμένη Σημαία τοῦ Ὄχυροῦ, πὸν στὴν συνέχεια ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη παρέδωσε στὴν Ἱστορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ Ἑταιρεία Ἑλλάδος.

* * *

Ἄφορμὴ γιὰ νὰ ἐπιστρέψει τὴν Σημαία τοῦ Ροῦπελ στὴν Ἑλλάδα ὁ Κόππ, στάθηκε ἓνα ἄρθρο πὸν διάβασε στὸν Τύπο γιὰ τὴν χῶρα μας τὸ 1955.

Γράφει συγκεκριμένα:

«Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἑνὸς ἄρθρου διὰ τὴν Ἑλλάδα, μοῦ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ νοῦ ἡ Σημαία αὐτὴ καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἀποβάλω τὴν σκέψιν, ὅτι κατέχω ξένην ἰδιοκτησίαν.

Ἐπιθυμῶ λοιπὸν νὰ ἐπιστρέψω αὐτὴν τὴν Σημαίαν εἰς τὸν νόμιμον ἰδιοκτήτην καὶ νὰ θεωρηθῇ συγχρόνως τοῦτο ὡς δεῖγμα τῆς βουβῆς ἀγάπης μου πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδιαίτερα τῆς φύσεώς της»,

ἀναφέρει, καταλήγοντας:

«Ὡς παλαιὸς πεζοπόρος, ἦτο δι' ἐμένα προσωπικὰ κάθε ἐκστρατεία μόνον μία εὐκαιρία νὰ πραγματοποιήσω τὸ παλαιόν μου ὄνειρο καὶ νὰ γνωρίσω τὰ Βαλκάνια.

Ἐπίξω νὰ ἠμπορέσω ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωὴ μου δι' εἰρηνικῆς ὁδοῦ νὰ διασχίσω τὰ ἐδάφη τῆς Μακεδονίας».

Εἶναι ἄγνωστο ἐὰν τελικὰ ὁ Κόππ, ἐκπλήρωσε τὸ ὄνειρό του νὰ ξαναβρεθεῖ μετὰ τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου στὴν Ἑλλάδα.

Ὡστόσο, βέβαιο εἶναι πὼς μετὰ τὴν πράξη του, νὰ ἐπιστρέψει στὴν χώρα μας τὴν Σημαία τοῦ θρυλικοῦ Ροῦπελ, εἶναι σὰν νὰ ἐκπλήρωσε τὸ ὄνειρό του.

Ἡ Σημαία συντηρήθηκε καὶ ἀποκαταστάθηκε στὴν συνέχεια ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Ἱστορικὸ Μουσεῖο καὶ σήμερα φυλάσσεται στὶς συλλογές του.

Οἱ διαστάσεις της εἶναι 1.61 X 1.18 μ.

Ἡ Σημαία περιλαμβάνεται στὴν σπουδαία ἱστορικὴ ἐκδοσὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱστορικοῦ Μουσείου μὲ τίτλο «Σημαίες Ἐλευθερίας».

□



(*) Βλ. https://proskynitis.blogspot.com/2019/04/blog-post_7.html • Ἐπιμέλ. ἡμετ.



Ing. Fritz Kopp,
Aistaig
Kreis Rottweil am Neckar
Haldensackerstr. 15/I
Deutschland (West)

Aistaig, den 18. April 1955.

Eure Königliche Hoheit!

Als am 6. April 1941 im Strumatal die Kanonen donnerten, war ich einer der unbekannteren deutschen Soldaten. Wie viele meiner Kameraden hatte ich ein ungutes Gefühl in der Brust, denn Griechenland war für mich ein freundschaftliches und liebenswertes Land. Doch wir hatten unsere Pflicht zu tun und so kam ich im Zuge der Kampfhandlungen auf den Berg *Προς Κριεβί Κριεβί*. Dort fand ich auf einem der höchsten Festungswerke der Metaxaslinie beiliegende Fahne.

Ich weiss nicht, ob sie wertvoll ist oder welche Bedeutung sie hat. Ich wollte aber nicht haben, dass irgendwelcher Missbrauch mit ihr getrieben wurde, nahm sie an mich und versteckte sie in meinem Gepäck. Lange Zeit, sogar noch ein Stück nach Russland hinein, hat sie mich begleitet. Nach meiner Verwundung fand sie sich im Lazarett unter meinem Kopfkissen wieder.

Beim Lesen eines Berichtes über Griechenland fiel mir diese Fahne wieder ein und ich kann den Gedanken nicht los werden, unrechtes Gut im Besitz zu haben. Ich möchte deshalb diese Fahne dem rechtmässigen Eigentümer zurückgeben und dies gleichzeitig als Zeichen meiner stillen Liebe zu Griechenland und besonders seiner Landschaft betrachten.

Als alter Wandervogel war für mich persönlich jener Feldzug nur eine Gelegenheit, meinen alten Traum zu verwirklichen und den Balkan kennen zu lernen. Ich hoffe, dass ich nochmals in meinem Leben auf friedlichem Wege die Gefilde Macedoniens durchwandern kann.

Mit den besten Wünschen für Ihr schönes Land

verbleibe ich Euer Königlichen Hoheit
ergebenster

Fritz Kopp

Ἡ ἐπιστολή τοῦ Φρίτς Κόππ.